

UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU, osa 69ms

APOSTOLIEN TEOT 2 (jatk.)

B. EKSISTENTIAALINEN (jatk.)

VIISI ASIAA APOSTOLIEN TOIMINNASSA (jatk.)

2. HE TAVOITTIVAT KAUPUNKEJA

He etsivät avainkeskuksen, he eivät menneet kyliin. Toista kymmentä vuotta ajoin KEYNESIN läpi ja Herra antoi minulle ilmestyksen, että tämä tulee olemaan avainkeskus. Se, joka pitää MILTON KEYNESIÄ, pitää koko Englantia!

Ensimmäinen Milton Keynesiin noussut uskonnollinen rakennus oli buddhalainen pagodi siellä järven rannalla. Kerroin tuon näkyni ja taakkani kevätsadon aikaan. Yksi seuraus tuosta näystä on, että jotkut ihmiset muuttavat Milton Keynesiin perustamaan seurakuntia. Tätä meidän pitäisi tehdä kaiken aikaa.

Tässä on upouusi kaupunki aivan keskellä Englantia moottoritien varressa. Minulla on sellainen uusitamentillinen tunne, että meidän on päästävä sinne – että se on avainkaupunki.

Apostolit siis tavoittivat kaupunkeja ja sitten antoivat evankeliumin levitä sieltä ympäristöön.

Paavali meni ainoastaan eri maakuntien avainkaupunkeihin. Kun hän oli istuttanut sinne hyvän seurakunnan, hän lähti. Seurakunta laajeni spontaanisti ja Paavali lähti eteenpäin.

3. HE JULISTIVAT EVANKELIUMIA

Olen huomannut, että kun he julistivat juutalaisille, he lainasivat Raamattua. Mutta kun he julistivat pakanoille, he eivät sitä tehneet. Koska me oikein opimme? Jos ihminen ei tunnusta Raamattua Jumalan sanaksi, sen siteeraaminen ei auta yhtään.

22. Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: "Ateenan miehet, minä näen kaikesta, että te suuresti kunnioitatte jumalia.

23. Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: 'TUNTEMATTOMALLE JUMALALLE'. Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan.

24. Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä,

25. eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikäänkuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken.

26. Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säätänyt heille määrättyt ajat ja heidän asumisensa rajat,

27. että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää - hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä;

28. sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme, NIIN KUIN MYÖS MUUTAMAT TEIDÄN RUNOILIJOISTANNE OVAT SANONEET: 'Sillä me olemme myös hänen sukuansa'.

29. Koska me siis olemme Jumalan sukua, emme saa luulla, että jumaluus on samankaltainen kuin kulta tai hopea tai kivi, sellainen kuin inhimillisen taiteen ja ajatuksen kuvailema.

30. Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tietäväksi, että

kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus.

31. Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista." (Apt.17:22-31).

Kun Paavali saarnasi pakanoille, hän siteerasi heidän runoilijoitaan, ja kirjoittajiaan ja rakennuksiaan. Kun hän meni Ateenaan, hän aina kävi kävelyllä kaupungilla ennen kuin ryhtyi saarnaamaan. Hän käveli kaikkien alttareiden ohi ja sitten tuli sellaisen alttarin luo, joka oli omistettu "tuntemattomalle jumalalle". Hän kysyi, mikä sen tausta on. "Jumala, jota emme tunne."

TUNTEMATTOMAN JUMALAN TARINA

Sen tarina on kiehtova. Vuosia ennen kuin Paavali tuli sinne, sattui valtava maanjäristys, joka tuhosi Ateenan. He ajattelivat suututtaneen jonkun jumalista. "Mikä niistä on vihainen?" Vaikeus oli siinä, että kun palvoo useita jumalia, ei tiedä, minkä niistä on suututtanut. Polyteistin elämä on hyvin monimutkaista. He kysyivät: "Mikä se niistä on?" "Emme tiedä, mitä Jumalaa olemme loukanneet."

Niinpä he päättivät hankkia lampaita ja päästää ne irti pääkadulla. "Se alttari, jota lähemmäksi ne asettuvat makaamaan, on sen jumalan alttari, jonka olemme suututtaneet." "Uhraamme lampaat lepyttääksemme hänet."

Lampaat sitten kuljeksivat pitkin pääkatua – ja menivät kaikkien alttarien ohi. Ne menivät keskelle peltoa. Lampaat eivät ole tyhmiä! Ne asettuivat makuulle keskelle tätä peltoa. Neuvosto kokoontui ja sanoi: "Emme tiedä, minkä jumalan olemme suututtaneet." Yksi neuvoston jäsen sanoi: "Tiedämmepäs!" "On sellainen jumala, jonka olemme unohtaneet." "Eikä meillä ole hänen alttariakaan." "Siksi hän on vihainen ja siksi tuli myös se maanjäristys." "Meidän on parasta rakentaa äkkiä alttari hänelle." "Mikä nimi siihen laitetaan?" "No siinä se ongelma on, kun emme tiedä hänen nimeään." Niinpä he rakensivat alttarin "Jumalalle, jota emme tunne."

Ja Paavali päätti, että tuosta hän aloittaa saarnansa. Hän sanoi: "Minä olen tullut kertomaan Hänen nimensä." "Sen Jumalan, jota ette tunne."

Kun apostolit puhuivat juutalaisille, he heittelivät Sanan sitaatteja peräperää heille, todisteita Kirjoituksista, että Jeesus on Messias. Mutta kun he puhuivat pakanoille, he aloittivat siitä, missä he olivat. Paavali sanoo: "Eräs teidän runoilijoistanne sanoi, että emme ole Hänestä kaukana." "Olemme Hänen jälkeläisiään." "Olen tullut kertomaan, että näin on. Jumala on teidän Luojanne." He aloittivat siitä, missä ihmiset olivat. He saarnasivat evankeliumia, mutta he sovittivat sen niille ihmisille, joille saarnasivat.

4. HE TEKIVÄT OPETUSLAPSIA - eivät vain ratkaisuntekijöitä.

He eivät kehottaneet ihmisiä vain nostamaan kättään tai tulemaan eteen tai pistämään nimeänsä korttiin. He tekivät opetuslapsia – JA SE VEI AIKAA!

Yleensä he viipyivät niin pitkään kuin voivat, ennen kuin heidät heitettiin pihalle. Joskus Paavali viipyi kolme viikkoa, joskus taas kaksi vuotta. Efesossa hän opetti opetuslapsia joka ikinen iltapäivä klo 12–16 – kahden vuoden ajan. Näin hän opetuslapseutti. Hänen kaiken opetuksensa aihe oli valtakunta. Kun kaikki muut viettivät siestaa...Paavali teki teltoja kaiket aamut. Ja kun muut viettivät siestaa klo 12-16, Paavali teki opetuslapsia.

5. HE PERUSTIVAT SEURAKUNTIA

Uskon, että Britanniaan tulee voimakas liike silloin, kun alamme perustaa seurakuntia. Tarvitsemme satoja uusia seurakuntia, mutta emme sellaisia, joiden jäsenet on pihistetty muista seurakunnista. Meidän tulee perustaa omia uusia seurakuntia, joiden jäsenet ovat uusia uskovia. Kun sanoin (Pawson) tämän 10 vuotta sitten, minut täysin ammuttiin alas: ”Meillä on tarpeeksi seurakuntia. Emme halua niitä lisää.” ”Niissäkään ei käy väkeä.”

Sanoin, että todellinen läpimurto tapahtuu, kun perustamme uusia seurakuntia, joihin tulee uusia uskovia. Ei vain niin, että katsomme kaupunkia kartalta ja pistelemme siihen nuppineuloja merkiksi seurakunnista. Ei, vaan katsomme tyhjää karttaa, jossa on yhteiskuntakerroksia. Ja kaikki nuo nuppineulat voivat koskea yhtä kerrosta. Mutta on lukuisia yhteiskunnan kerroksia, joissa ei ole lainkaan seurakuntia.

KATULASTEN SEURAKUNTA

Kaksi ystävääni alkoi perustaa seurakuntia katulasten pariin Aucklandissa, Uudessa Seelannissa. Heillä on nyt kaksi 75 - jäsenistä seurakuntaa katulasten parissa. Mitkään seurakunnat eivät ole nousseet niitä vastaan, koska he saavat jäsenensä uusista uskovista ja koskemattomasta yhteiskuntakerroksesta. Seuraavaksi he nimesivät vanhimpia, joista muutamat olivat vasta vuoden uskossa olleita. Kuitenkin heidät asetettiin vanhimmiksi. VANHIN ON YKSINKERTAISESTI HENKILÖ, JOKA ON TOISIA EDELLÄ!

He palasivat vuoden kuluttua katsomaan, kuka olisi muita edellä. Kuka oli todella tarttunut asiaan ja oli kypsässä uskossaan. Ja he sanoivat: ”Huolehdi sinä nyt muista.”

Me olemme niin tavattoman hitaita asettamaan vanhimpia. Emme me tällä tavalla selviäisi uusista seurakunnistakaan. Odotamme vain, että jonkun tukka harmaantuu ja että Jumala lähettää meille kypsiä vanhimpia. Mutta meidän tulee oppia, miten heitä tuotetaan. Yksi tapa on opetuslapseuttaa miehiä, kuten Jeesus teki.

LIIKKEELLÄ OLEVA SEURAKUNTA

Kun vanhimmat on saatu asetetuksi, apostolin tulee siirtyä eteenpäin eikä asettua paikoilleen piispaksi. Kun seurakunnalla on johtajat, todellinen apostoli haluaa lähteä eteenpäin perustamaan uusia seurakuntia sinne, missä ei ole vielä työtä tehty. Apostolit kannattivat itse itsensä. Tai kun ihmisiä tuli uskoon, nämä kannattivat heitä. Raamatun Jumala on ”kulkeva Jumala”. VT:ssa Jumala asui telttamajassa.

1. Kerran, kun kuningas istui linnassaan, sittenkuin Herra oli suonut hänen päästä rauhaan kaikilta hänen ympärillään olevilta vihollisilta,
2. sanoi kuningas profeetta Naatanille: "Katso, minä asun setripuisessa linnassa, mutta Jumalan arkki asuu telttakankaan suojassa".
3. Naatan sanoi kuninkaalle: "Tee vain kaikki, mitä mielessäsi on, sillä Herra on sinun kanssasi".
4. Mutta sinä yönä tapahtui, että Naatanille tuli tämä Herran sana:
5. "Mene ja sano minun palvelijalleni Daavidille: Näin sanoo Herra: Sinäkö rakentaisit minulle

huoneen asuakseni?

6. Enhän minä ole asunut huoneessa siitä päivästä asti, jona johdatin israelilaiset Egyptistä, tähän päivään saakka, vaan MINÄ OLEN VAELTANUT ASUEN TELTTA-ASUMUKSESSA.

7. Olenko minä koskaan, missä olenkin vaeltanut kaikkien israelilaisten keskuudessa, millekään Israelin sukukunnalle, jonka olen asettanut kaitsemaan kansaani Israelia, sanonut näin: Miksi te ette ole rakentaneet minulle setripuista huonetta? (2. Sam.7:1-7).

Jumalan mies vaeltaa – Jumalan kansa on liikkeellä. Uskomme liikkuvaan Jumalaan. Taivaaseen ei pääse nojatuolissa istumalla!

”Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva. Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vieraassa maassa, ASUEN TELTOISSA lisäksi ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä; sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala. (Hepr.10:8-10).

Väinö Hotti / David Pawson